

RIDDER REMBERT EN DE DRAAK VAN SMORDOK

Ridder Rembert en de draak van Smordok

Marc de Bel

Met illustraties van Mark Janssen

Voorlezen vanaf 5 jaar

Zelf lezen vanaf 9 jaar

Eerste druk: maart 2017

© 2017, Marc de Bel en Van Halewyck

Van Halewyck maakt deel uit van Pelckmans uitgevers nv

(www.pelckmansuitgevers.be, Brasschaatsteenweg 308, 2920 Kalmthout, België)

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand of openbaar gemaakt, op welke wijze ook, zonder de uitdrukkelijke voorafgaande en schriftelijke toestemming van de uitgever, behalve in geval van wettelijke uitzondering. Informatie over kopieerrechten en de wetgeving met betrekking tot de reproductie vindt u op www.reprobel.be.

All rights reserved. No part of this book may be reproduced, stored or made public by any means whatsoever, whether electronic or mechanical, without prior permission in writing from the publisher.

D/2017/7104/4

ISBN 978 94 6131 585 4

NUR 283

LEESNIVEAU

AVI	S	3	4	5	6	7	P		
CLIB	S	3	4	5	6	7	8	P	

avontuur | verliefdheid | stoer zijn

Toegekend door Cito i.s.m. KPC Groep

www.marcdebel.be

vanhalewyck.be

[vanhalewyck](https://www.facebook.com/vanhalewyck)

[vanhalewyck](https://twitter.com/vanhalewyck)

[van_halewyck](https://www.instagram.com/van_halewyck)

Ridder Rembert
en de Marc
draak de Bel
van Smordok

mark
janssen

Van Halewyck

Inhoud

1	Koning Martinus en koningin Stalana	7
2	Een (geen paniek, maar een klein hoofd)stukje geschiedenis	9
3	De Coco's	13
4	Prinses Aylin.....	19
5	Feest!.....	21
6	De Bron van het Leven	22
7	Haver.....	24
8	Vuur en Water	25
9	De Zwarte Ruiters	28
10	Koekelarus	29
11	Ongewenst bezoek	32
12	Naar het Donkerbos.....	38
13	Zo gezegd, zo gedaan.....	41
14	Zeven magere jaren.....	43
15	Ondertussen in het Donkerbos	44
16	Slurk.....	47
17	Rembert.....	51
18	Aylin.....	53
19	Ontdekt!	60
20	Alarm!.....	62

21	Traditie.....	64
22	De derde tegenstander	72
23	Dat de beste moge winnen	75
24	Burp!	81
25	Ridder Rembert van Thor	83
26	En ze feesten nog lang en gelukkig	87

1 Koning Martinus en koningin Stalana

De vroege zomerzon boort zich als een reuzenpompoeen door de grijsblauwe nevelsliert, die als een zilveren sluier over het Land van Thor ligt.

Roester, de haan van de burchthoeve, schudt de nacht uit zijn kleurrijke veren en stapt statig naar het midden van de grote binnenplaats.

De vroege vogel vliegt het podium op dat daar de vorige dag, onder leiding van Thomas, de timmerman, is opgetrokken, schraapt zijn keel en kraait uit volle borst.

‘Kukelekuu!’

Koning Martinus is op slag wakker.

Vandaag is het immers de grote dag!

De vorst draait zich om en legt zijn hand op de buik van zijn gemalin.

Die is zo dik als een bierton.

Koningin Stalana trekt haar ogen open en glimlacht.

‘Morgen, schat.’

‘Nee nee, niet morgen. Vandaag!’ straalt koning Martinus. ‘Elisa heeft gezegd dat de prins vandaag geboren wordt! En Elisa heeft zich nog nooit vergist.’

Het baby’tje in de buik van de koningin wordt ook wakker.

Het stompt aan alle kanten.

‘Hij wil eruit’, glundert de koning.

‘Elisa heeft niet gezegd dat het een *hij* is’, merkt de koningin op.

‘Ik denk trouwens dat het eerder een *zij* zal zijn.’

‘Maakt niet uit’, schudt de koning het hoofd. ‘Als het ukkie maar gezond is en op jou lijkt.’

Hij geeft de koningin een zoen op het voorhoofd en stapt uit het grote hemelbed.

‘Vandaag word ik papa! Vandaag word ik papaaaaaa!’ juicht hij.

Hij trippelt naar het raam, krabt aan zijn koninklijke blote kont en kijkt uit over de grote binnenplaats van de majestueuze burchthoeve.

Daar is de voorbije dagen alles in gereedheid gebracht voor het Grote Geboortefeest.

Roester wipt van het podium en nestelt zich op een zanderig plekje in de zon.

‘Het wordt een prachtige dag, schat!’ jubelt de vorst. ‘Een dag om nooit te vergeten!’

Hij danst naar de andere kant van de kamer, trekt het zware gordijn open en staart recht in de pompoenzon, die de dauwdruppels op het malse weidegras van het Land van Thor laat fonkelen als diamanten.

2 Een (geen paniek, maar een klein hoofd) stukje geschiedenis

Het Land van Thor werd gesticht door koning Thor de Eerste, de betovergrootvader van koning Martinus.

Koning Thor was eigenlijk meer een boer dan een koning. Een boertige koning of een koninklijke boer dus, die veel liever op het land werkte, tussen de koeien liep of op zijn paard door de bossen hoste dan op zijn zelf in elkaar geflanste troon in zijn koninklijke hut te zitten beschimmelen.

Soms zwierf hij dagenlang rond in de velden, die geel zagen van het koren, of over de weiden vol fleurige bloemen, vlinders, bijen, hommels en massa's andere leuke zoem- en kriebelbeestjes.

De lucht in het Land van Thor was azuurblauw en zuiver, het water helder en lekker en de aarde mals en vruchtbaar.

Al gauw krioelde het er dan ook van de kinderen, die groeiden als bloemkolen, volwassen werden en op hun beurt weer zorgden voor nieuwe kleine Thormertjes.

Elk jaar kwamen er meer hutten bij.

Het Land van Thor groeide en bloeide.

En op enkele pietluttige burenruzies na over wie nu de grootste zonnebloem had gekweekt of over het gesnurk van Snorre, de grootvader van Broesem de brouwer, dat hutten ver te horen was, heerste er zalige rust en vrede.

Het Land van Thor had politie noch leger en kreeg al gauw de naam het meest vredelievende land op aarde te zijn.

Tot op een dag, in het rampzalige jaar 1666, een reusachtige draak het land binnenviel.

Het boosaardige, vuurspuwende monster ging vreselijk tekeer en doodde bijna de helft van de inwoners, voor het weer in het Donkerbos verdween.

‘Dat mag nooit meer gebeuren!’ riepen de overlevenden.

Ze voegden meteen de daad bij het woord en begonnen aan de bouw van een grote, versterkte hoeve. Een burchthoeve die alle inwoners van het Land van Thor bij onheil moest beschermen.

Dertig jaar lang werkten ze eraan.

In 1696 was het bouwwerk eindelijk klaar.

De zware ophaalbrug zorgde ervoor dat de binnenplaats snel voor elk gevaar kon worden afgesloten.

De muren waren op sommige plaatsen meer dan anderhalve meter dik en werden viermaal per jaar ingesmeerd met een mengsel van fijngemalen lookteentjes, ochtendpis van een honderdjarige en oorsmeer van pasgeboren baby'tjes.

Volgens Pipistroela, de toenmalige geflipte, petuin* rokende, altijd vrolijke dorpsheks, hadden draken vooral aan dat laatste een hartgrondige hekel. Volgens haar kon desnoods, bij gebrek aan genoeg ochtendpis van een honderdjarige, gerust ook verzuurd perensap of stremsel uit de lebmaag van een bruinegevlekte koe, die een dag tevoren met appelmoes was ingesmeerd, worden gebruikt.

*Petuin is een mengsel van allerlei kruiden dat in de middeleeuwen werd gerookt.

‘Toktok!’

Het geklop tokt koning Martinus uit zijn gepeins en gelijk ook uit dit korte maar leerrijke hoofdstukje geschiedenis terug naar het verleden.

‘Binnen!’ roept de vorst.

Elisa, de oude wijze vroedvrouw, komt de slaapkamer binnen.

Koning Martinus houdt op met aan zijn koninklijke kont te krabben en trekt zijn slaapkleed weer netjes in de plooi.

‘Goed geslapen, majesteit?’ vraagt het oudje. ‘Ik hoop van wel, want vandaag is het de grote dag!’

Haar kleine, guitige oogjes flikkeren fel.

‘En of!’ glundert de koning.

‘Je bent al vroeg uit de veren, Elisa’, geeuwt de koningin.

‘Ja, Rikkert, de vuurwerkmaker, heeft me vannacht van mijn bed gelicht. Ik heb zopas zijn zevende spruit op de wereld geholpen.’

‘O ja?’ zet de koningin grote, nieuwsgierige ogen op. ‘En? Wat is het geworden? Weer een meisje?’

‘Nee, deze keer is het een flinke zoon van ruim drie kilogram.’

‘En hoe heet het kereltje?’

‘Rembert, zoals zijn opa.’

‘Rembert ...’ echoot de koningin. ‘Mooie naam. Stuur jij de Cocoridders met een cadeautje, schat?’

‘Doe ik meteen’, antwoordt de koning.

Hij verdwijnt achter het kamerscherm, trekt zijn kleren aan en loopt op wolkjes de kamer uit.